

καλό παιδιά και με το νου σας».

Πάντοτε χαμογελαστή, γλυκόλογη, υπομονετική, με τον καλό λόγο στο στόμα της, πάντοτε ροδοκόκκινη, πάντοτε γλυκιά και ωραία. Ξυπνούσε πρώτη και κοιμόταν τελευταία. Έπρεπε όλα να περάσουν απ' τα χέρια της. Κοιώνα του σπιτιού. Το στήριγμα όλων. Περήφανη για τα παιδιά της. Ο γλυκός κι όμορφος άνθρωπος.

Αποχαιρετώ σήμερα τη συγγένισσα, τη φίλη, τον Άνθρωπο. Την άξια και καλή μητέρα, αυτήν που ήξερε τι θα πει Αρετή.

Δοκιμάστηκε πολύ στη ζωή της. Έχασε τον άντρα της, τον αείμνηστο θείο Αρτέμο, έχασε το γιο της, τον εξαιρετικό άνθρωπο και γιατρό, τον Αντρέα της, το φίλο Ανδρέα, τους έκλαψε, πόνεσε μα κρατήθηκε, άντεξε. Έτσι έπρεπε να κάμει. Έπρεπε αυτή να δίνει τη δύναμη στους άλλους ν' αντέξουν το χαμό τους.

Θεία Λούηλα,
Συμπλήρωσε τον κύκλο της ζωής σου και φεύγεις. Αφήνεις όμως πίσω σου ένα καλό όνομα. Την υστεροφημία των αρχαί-

ων που θα μείνει για πάντα και θα είναι η καλύτερη παρηγοριά και κληρονομιά για τα παιδιά κι εγγόνια σου, τα δισέγγονά σου που αγωνίστηκες και καταξιώθηκες να τα δεις να προοδεύουν στην κοινωνία. Φεύγεις κι αφήνεις εμάς όλους ορφανμένους από την παρουσία σου. Στη σκέψη μας θα ζεις για πάντα.

Θεία Λούηλα,
Σήμερα οδεύεις στην αιωνιότητα, γιατί ο θάνατος είναι ζωή, γιατί ο θάνατος είναι η αρχή μιας ζωής χωρίς τέρμα, χωρίς ήττη και πίκρα χωρίς δάκρυ και πόνο. Καλό σου ταξίδι, λοιπόν.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που θα σκεπάσει το σώμα σου. Κι η ψυχή σου ας φτερουγίσει στα ουράνια για να συναντήσει τους γονείς σου, το σύζυγο σου το θείο Αρτέμο, τον αγαπητό μας Αντρέα. Θα συναντήσεις τους γονείς μου, τους θείους, τους χωριανούς και φίλους που φύγανε. Χαιρέτισέ τους από μας.

Καλό σου ταξίδι.

Αιωνία σου η μνήμη.

Επικήδειος από το Δήμαρχο Κυθρέας κ. Μιχαήλη Σάββα

Αναπόδραστη, μοιραία η μοίρα του θανάτου δεν μπορούσε παρά να σημαδέψει και τη μοίρα της Λούηλας Αρτεμίου, που πλήρης ημερών εκδημεί εγκαταλείποντας στα 95 της χρόνια τα γήινα.

Αξέχαστη μας Λούηλα,

Συγκεντρωθήκαμε σήμερα στον ιερό

τούτο χώρο, τα παιδιά σου, τα εγγόνια, δισέγγονα, συγγενείς και φίλοι για να δώσουμε τον ύστατο αποχαιρετισμό και να σε κατευδώσουμε στην τελευταία σου κατοικία.

Δεν θα σκιαγραφήσω τη ζωή σου, αξέχαστη Λούηλα. Ήσουν γνωστή σε όλους τους κατοίκους των κάτω ενοριών της

Κυθρέας. Η ωραία Λούηλα της Κυθρέας, όπως σε αποκαλούσαν. Ψυχή αθώα και αμνησικάκη, ειλικρινής, σοβαρή και ολιγόλογη. Διατηρούσες πλήρη διαύγεια πνεύματος μέχρι την τελευταία στιγμή της ζωή σου, γράφοντας και απαγγέλλοντας ποιήματά σου.

Σε νεαρή ηλικία ένωσες την τύχη σου με τον αξέχαστο Αρτέμη Αρτεμίου, τον οποίο έχασες το 1969. Απέκτησες 5 παιδιά, το Νίκο, το Λουκή, το Χρίστο, τον Ανδρέα και τη Γεωργία, που σου χάρισαν εγγόνια και δισέγγονα.

Δυστυχώς η μοίρα έπαιξε άσχημο και σκληρό παιχνίδι στην οικογένεια, με το χαμό σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα το 1971 του Ανδρέα, ενός λαμπρού και καταξιωμένου γιατρού, τα όνειρα του οποίου έσβησαν για πάντα στην άσφαλητο.

Ευτύχησες να δεις τα άηλα σου παιδιά να κατέχουν αξιοζήλευτες θέσεις στην κυπριακή κοινωνία. Μόχθησες και πάληψες σκληρά με το σύζυγό σου, σε καιρούς πολύ δύσκολους για την τότε εποχή, για να αναθρέψετε τα παιδιά σας με ιδιαίτερη επιμέλεια, με προσήλωσή στα ελληνικά ιδεώδη και τις αναληθιότερες αρχές της ορθοδοξίας μας.

Κατά την περίοδο του απελευθερωτικού αγώνα ολόκληρη η οικογένειά σου έδωσε το παρόν της στο πρόσταγμα για απόσχιση του αποικιοκρατικού ζυγού.

Φεύγεις, αείμνηστη Λούηλα, από τον κόσμο τούτο ικανοποιημένη γιατί εξετέλεισες στο ακέραιο το καθήκον σου στην οικογένεια, στην κοινωνία, στη θρησκεία

και στην πατρίδα.

Άφησες απογόνους άξιους συνεχιστές της δικής σου πορείας. Ένα μονάχα θα είναι το παράπονο σου, που δεν αξιώθηκαν την επιστροφή στην αγαπημένη μας Κυθρέα, την τουρκοκρατούμενη γενέτειρά μας, που δοκιμάστηκε τόσο βίαια εκείνο τον αξέχαστο θερμό Αύγουστο του 1974 από την Ασιατική πλημμυρίδα που ισοπέδωσε τα πάντα στο πέρασμά της.

Αφήνεις σε όλους μας μνήμες αγαθές και μέσα στην ψυχή θα κρατούμε για πάντα την εικόνα ενός πραγματικού ανθρώπου.

Η γη που θα σε δεχθεί σε λίγο θα είναι άγνωστη για σένα, δεν θα είναι η γνώριμη γη της τουρκοκρατούμενης κωμόπολής μας.

Μα σου δίνουμε όλοι εμείς μια υπόσχεση. Θα ξανάρθουμε, σύντομα μάλιστα, μόλις κτυπήσουν οι καμπάνες της λευτεριάς και τα σήμαντρα της ανάστασης, για να σε μεταφέρουμε πίσω στη χιλιάκριβη γη της Κυθρέας μας.

Σε αποχαιρετούμε με την ευχή να είναι ελαφρύ το χώμα που θα σε σκεπάσει, αξέχαστή μας Λούηλα Αρτεμίου.